

XV. kötet

Budapest, 1900. június 3-án.

22. szám.

Jó vigasz.

Szobaúr (a falon függő trombitára mutatva). Csak nem trombitál a fia?

Szobaasszony. Dehogy, még csak most kezd tanulni!

Bálban.

Ifju. Megengedi Nagysád, hogy az ötödik négyesre fölkerjem?

Kisasszony. Az ötödik négyesre? Hiszen addig már régen el leszek jegyezve!

Báli alakok.

Csillag ragyog a szemében,
Arcán rózsá pirja,
Szép leányka, — boldog lészen.
A ki leszakitja.
Tőle bájos a világ,
Ő — virág.

Ezt halászszaak mamák, lányok,
S hozományért tánczol,
Csinos fiú, ámde álnok,
Fényes, de nem lángol.
És kisiklik — hasztalan! —
Ő a — hal.

S az a forró Szaharában
Hűsítőt szolgáltat,
A bál terhét hordja bátran,
Mulattat mamákat.
Mellékes, mi a neve,
Ő — teve.

Haan Bela.

Kényelmesen.

Szobaasszony. Ejnye, Szabó úr, egész nap csak kinéz az ablakon és dolgozik semmit!

Szobaúr. Hát tudja, Kovácsné, épen munka után nézek!

Ott künn a szellő játszadozott a lombokkal, itt benn pedig én eregettem füstkarikákat a szoba levegőjébe, a midőn magából kikelve ront be hozzám Szentmiklósi főhadnagy, a ki régi jó barátom volt, s izgatottan szólalt meg:

— A kardodat! A kardodat!

Érthetetlenül néztem reá. Kardja nem volt az oldalán. Valami rendkívüli esetnek kellett történnie, — gondolám és hosszas kérdezősködésemre kis idő múlva a következő történetet beszélte el:

— Tegnapelőtt este, a Lipótváros egyik nőegyletének bálján történt, hogy egy otromba ficzkó rá hágott Illésházi barátom menyasszonyának a lábára. Barátom őt krumplizsáknak nevezte, mire az illető névjegyet kapott elő és Illésházi arczába dobta.

Barátom fölkerít, hogy segédkezzem párbajánál. Ormány hadnagygyal el is mentem a névjegy tulajdonosához. A hogy beléptünk az előszobába, mindent a legnagyobb rendtelenségben találtunk, utazóládák és bőröndök heverték a fal mellett. Letettük köpönyegünket, kardunkat pedig oda támasztottuk a sarokba. Kopogtattam. A «szabad» szóra beléptünk. Odabenn szép fiatal asszonyka fogadott, a ki nem titkolhatta meglepetését és kérdésünkre tudtul adta, hogy férje nemsokára megjő. A szép asszonyka mellett lassankint egészen elfeledtük látogatásunk voltaképeni célját és bele mélyedtünk a társalgásba. Az asszonyka elmesélte, hogy Karlsbadba készülnek, a hol a nyarat eltölteni fogják.

— Párosan? — kérdém gúnyos mosolylyal.

— Hogyne! — oh egyedül a világért sem engedne a férjecském, hiszen olyan féltékeny!

— Van is oka féltékenynek lenni, — szólott Ormány hadnagy, mire az asszonyka szemérmesen süté le szemeit.

Eközben a férj haza jött. Belépvén az előszobába, tüstént megakadtak szemei a kardokon és szívébe sanda gyanú költözött.

— Hah, nem szöktök meg! — megfoglak benneteket! — sziszegte magában és felkapván a kardokat, bele dugta az utazókosárba, a mely készen állott a feladásra.

Erre dühtől kipirult arczezal rontott be a szobába.

Mi felugrottunk a székről, az asszonyka pedig bemutatott bennünket, miközben férje vad haraggal tekintett felénk.

Miután a kis menyecske eltávozott, rá tértünk küldetésünkre.

Emberünk méltatlankodással utasította vissza a vádat, hallani sem akart arról, hogy ő valakinek arczába dobta volna névjegyét, vagy hogy egyáltalán az említett bálon részt vett volna.

Erre a kijelentésre nem voltunk elkészülve, hála azonban a névjegynek, a mely nálam volt, döntő bizonyítékául az ő gyávaságának.

Elővettem a névjegyet, mire ő ámulva tekintett reánk.

— Nem értek az egészből semmit! — szólott, — hogy én dobtam volna ezt a névjegyet annak az úrnak az arczába? De kérem, hiszen én aznap este itthon voltam, mikor az említett eset történt!

Tanuságul behívta a feleségét, a ki ezt igazolta.

— Nem lehet más magyarázata a dolognak, — szólott tovább, — mint hogy valami gyáva fráter az én névjegyet használta gyávaságának palástolására.

Ezek után nem maradt más hátra, mint hogy bocsánatot kérve távozzunk. Mielőtt azonban eltávoztunk volna, a férj visszatartva így szólott:

— Bocsánat uraim, de én, mint minden férj, a kinek ilyen szép felesége van, kissé féltékeny vagyok és így nem csodálhatják, hogy a midőn belépvén az ajtón, kardokat pillanték meg a sarokban, szívembe gyanú költözött. Már bocsáss meg, édesem, de úgy szeretlek, — szólott mintegy engesztelésül nejéhez — és az a sok ostoba legenda az uniformisokról engem is féltékenynyé, gyanakodóvá tett. Meg akartam önöket csipni és ezért kardjaikat az utazó kosárba dugtam.

— Az utazó kosárba? — riadt fel a menyecske.

— Igen, de most, hogy a dolgok magyarázatot nyertek, a kardokat azonnal visszaszolgáltatom jogos tulajdonosaiknak.

Ámulva néztem Ormányra. Hej, ha most valami kalandunk lett volna, kard nélkül mehettünk volna vissza a kaszárnyába.

— Szerencsétlen! Mért nem szóltál? — kiáltott fel a menyecske.

— Mi az? — tudakoltuk mindhárman.

— Az, — felelt az asszonyka, — hogy az utazó kosarat az imént elküldtem a vasutra és a kardok most velünk fognak utazni Karlsbadba.

Mintha a menykő csapott volna közénk, úgy ugrottunk fel helyeinkről.

Ormány káromkodott, én pedig ész nélkül rohantam le az utczára. Mintha minden ember utánam nézett volna, úgy rémlett nekem, a midőn kard nélkül futottam végig az utczán.

— És mire kell a kardom? — kérdém tőle.

— Kard nélkül csak nem mehetek vissza a kaszárnyába, — szólott olyan rémült arczkifejezéssel, a melyet a világ összes karikatura-rajzolói sem tudnának lefesteni.

Kinyitottam a nagy szekrényt, a hol egykor használt egyenruhám lógott mint egy kísértet, a mely a multa emlékeztet.

— Megmentelek, — szólottam neki, — ime a kard; de előbb meg kell ígéred valamit!

— Nos?

— Ha én egyszer hasonló helyzetben leszek . . .

— Leülöm helyetted a szobafogságot.

Szentmiklósi megkönnyebülve távozott, én pedig elmerengve néztem az egyenruhát s visszagondolva a multakra, elgondoltam:

— Veszedelmes dolog az az egyenruha, kiváltképen — az asszonyokra nézve.

Drégely Gábor.

A fürdő hatása.

— Szabó tanácsosné minden fürdőévad alatt ötvenhatvan kilót veszít.

— Hogy lehetséges az?

— Hát minden évben férjhez ad egy-egy leányt.

Kellemes föltétel.

A. Még az egyszer kölcsön adok neked húsz forintot, hanem aztán az Isten szerelmére ne lássalak többet!

B. Nagyon szívesen!

Megfejtés.

— Bocsánat, már találkoznunk kellett valahol; nem testvére vagy rokona Nagysád Kis Jánosnénak?

— Nem, hanem én magam vagyok Kis Jánosné!

— Ah, hát innét az a roppant nagy hasonlatosság!

Föltételes kaland.

Öreg úr. Ha kissé csinosabb volna a kicsike s időm volna s hozzá most is olyan vállalkozó volnék, mint hajdan, és ha nem esnék az eső s neki nem volna esernyője, — rögtön fölajánlanám kíséretemet!

Megzavart összhang.

Fűzfapoéta. Minden költeményemet Arankám szép szemeiből olvastam ki!

Kritikus. De hiszen akkor az ön versmértékéből ítélve az ön Arankája kancsal.

Bál királyné.

Körülzsongtak, körüldongtak
Engemet a bálban
Sóhajtozó gavallérok,
Nem is ketten hárman.

Vége van a muzsikának,
Haza kell már menni;
De «beszélni a mamával»
Majd nem akar senki.

Pellendi Géza.

Gyermekszáj.

Laczi. Mama, nincsen még egy darab torta a kamrában?

Mama. Van, de abból nem eszel!

Laczi. Dehogyan nem, mama, hiszen már meg is ettem!

Drága tanács.

Férj. Csak tudnám, hogyan vezessem el a feleségemet a kirakattól!?

Barát. Nagyon egyszerű: vezesd be a boltba!

Asszony.

I.

Azért teremtett isten műremeknek
Azért rakott rád annyi fényességet,
Hogy nap légy, melyért vágyaim remegnek,
A mely nem áld, csak szomjat kelt s — eléget?

Azért virulsz a nyiló almafával,
Hogy gúnykaczajjal szórd arczom tele,
Letépett szivnek illatos havával
S tavasszal is — telet csinálj vele?

II.

Gúlát emelt Egyptom ős fia;
Etele vérbe fojtá nyugatot;
Mig nem hódolt előtte Ázsia,
Nagy Sándor addig nem nyugodhatott.

Batu alatt a népirtó tatárok
Hada országokat kiöl s leront;
Mint szolganépség, koronás királyok
Dicsőíték a nagy Napóleont.

Dicsőségem és legszebb győzedelmem
Nekem csak az, szép lányok, asszonyok,
Ha bájotoktól föld porába vereten
Parányi lábatoknál hódolok!

III.

Ha leszakitok egy virágot,
Mit más kertjében nyilni látok,
Vagy bájos asszony csókot ad,
— Kinek különben nem szabad —
Megnyugtatom a lelkemet:
Pár év mindenkit eltemet:
A rózsát ugyis megöli
Az ősz szele . . .
Ma vagy utóbb? — a nagy világ
Mit vesz vele?

IV.

Templomba való vagy,
Képül az oltárra,
Mikor egy csókodnak
Imádság az ára.
S nem ismer a lelkem
Nyomorúbbat nálad,
Ha rá vetemedel,
Hogy pénzért kínáljad.

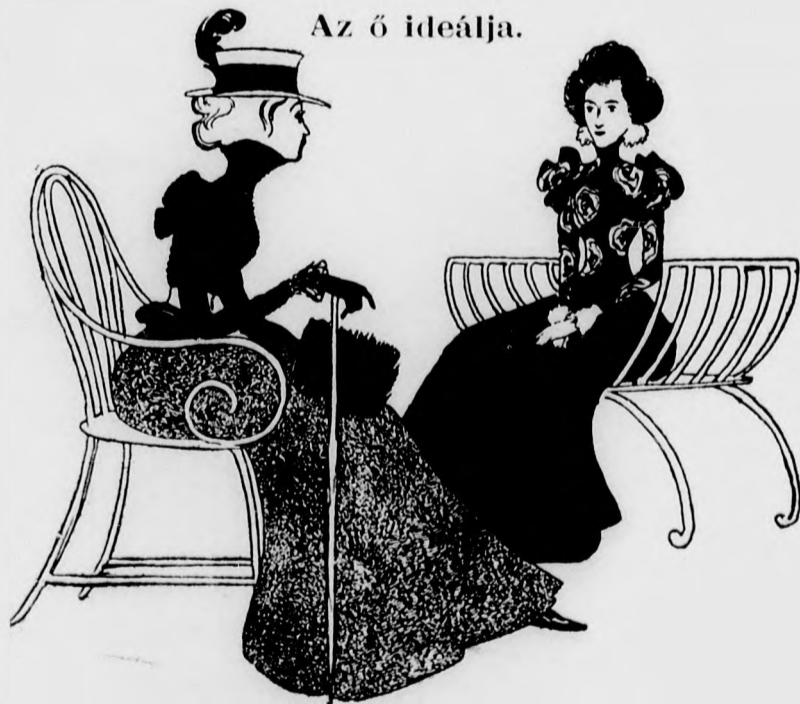
Beke Ödön.

Szórakozottan.

N. tanár a czipőüzletben egyik czipőt a másik után próbálja föl. Mindegyik illik a lábára; de egyik se nyeri meg tetszését. Végre nagyon megtetszik neki egy pár, a melyről azonban előre látja, hogy szűk lesz.

— Nem, — jelenti ki, — ezt föl se próbálom. Látom már, hogy ezt csak akkor fogom tudni felhúzni, ha már egy hétig viseltem!

Az ő ideálja.

Aranka. Juliska föltette magában, hogy csak az ideáljához megy feleségül!

Ilonka. Igen? S ki lehet az?

Aranka. A legelső férfi, a ki megkéri a kezét.

Nyomatékos figyelmeztetés.

Járásbíró. Hová való és mi a neve?

Paraszt. Nagy András Szentmiklósról.

Járásbíró. Nem ütött a villám tavaly egy Nagy Andrást Szentmiklóson agyon?

Paraszt. De igen, hanem az nem én voltam!

Régi történet.

Kopogtatott egy legényke
Hajdanán,
Egy szép kis lány szivecskéje
Ajtáján.

A legényért szive majdnem
Meghasadt,
A lány mégis azt felelte:
«Nem szabad!»

Hát megfordult a legény is
Csakhamar:
«Máshoz megyek, ha az a lány
Nem akar!»

Sírva nézett utána a
Kis leány:
«Ha máshoz megy, én se hívom
Vissza ám!»

Haan Béla.

Meggondolatlanul.

Tanító. Nem tudod elmondani
a feladott verset! No büntetésül
megfogod tanulni tiszser kívülről!

Megfelelt.

Nagyon vérmes ember volt Andacson az öreg és szemei kezdtek romlani. A kezelő orvos Pestre küldi specialistához. Itt alaposan megvizsgálják s hallja, hogy nincs itt semmi más baj, csak nagyon vérmes, tehát nem szabad bort innia. Mire amugy magyarosan válaszol az öreg:

— Minek is küldtek engem ide! Mondta ezt nekem az orvos Andacson is. Már kérem, én csak azt mondom, hogy látni láttam én már eleget, de inni még nem ittam eleget!

Átlátott a szitán.

Anyós. Vöm uram, Teréz nagyon beteg, valamit tenni kell.

Vő. Minek a kerülő út? Csak mondja ki, hogy közeledik a fürdőidény és nézzek költség után!

Vendéglőben.

257

Beállit a fiatal úr egy elegáns kabáttal s kéri a pinczért, adja oda az övét, tévedésből ezt vitte el.

— No, hál Istennek, a tulajdonos majd leharapta a fejemet, ezt itt is hagyta: neki az övé kell, nem ez a csirizes kaftán, — mondta volt dühösen.

Erre meg a fiatal úr vágott savanyú arczot.

Kellemetlen csere,

vagy: a féltékeny szerető bosszúja.

I.

II.

III.

IV.

A bucsujárók.

Nagyon vallástalan volt a fiskális, a ki ép egy templom mellett lakott. A hely bucsujáró hely volt. A templomot épen festették s így az évfordulati napon elmaradt az ünnep. De azért egy távoli helyről beállít egy éneklő csapat.

— Az idén nem lakik itt a szűz Mária, mert a templomot festik, — mond egy ember.

— Hát hová költözött? — kérdik tovább.

— Most ahon lakik la, — mutat az ügyvéd házára.

Be is vonul a csapat az udvarra s az ajtó előtt áhítatosan énekelik: «Téged jöttünk köszönteni, szép szűz Mária.»

De prüszkölt is a fiskális.

Félreértés.

Nagykereskedő (egy fiatal emberhez, a ki könyvelőnek akar hozzá belépni). És hogy áll a német nyelvvel?

Könyvelő. Az angol nyelvben otthon vagyok.

Nagykereskedő. Otthon? Azzal nem sokat érek; önnek itt az üzletben is szüksége volna rá!

Kibuvó.

Pinczér (a vendéglőshöz). Kérem, ez a borjuszelet egészen el van égve, ezt csak nem tehetem egyik vendég elé se!

Vendéglős. Tudja mit? Tálalja föl annak az úrnak és hölgynek ott; egy fiatal pár, azok észre se veszik, hogy meg van égve.

Olasz út.

Úr. Nagysád olyan szórakozott, olyan lehangolt!

Hölgy. Ah, Olaszországban töltöttük a telet s a sok czitrom még most is a fejemben, a sok narancs a szívemben s a sok makaroni a gyomromban van!

Iskola látogatáskor.

Schwarzenberg tanfelügyelő meglátogatott egy falusi iskolát, mely alkalommal a tanító azt kérdi a többek közt egyik nebulótól:

— Mondd meg nekem, ki találta fel a puskaport?

Nebuló, (a kinek oda súgja a szomszédja, hogy: «Schwarz», bátran kivágja): Schwarzenberg tanfelügyelő úr.

Tanító. Nem, fiam, a tanfelügyelő urat mindnyájan tiszteljük; de a puskaport nem találta föl!

A rosszul alkalmazott ezimzés.

Egy vidéki atyafi alamizsnát gyűjteni jött a városba, a leégett templomok részére.

Egy nagyobb házba betérvén, végigkopogtatta a csukott ajtókat. Egyszerre csak olyan ajtóhoz jutott, a melyben benne volt a kulcs. Az ajtó felett egy kis czédulán «Closett» jelző állott.

— No, itt jól járok, — gondolta magában, — ez bizonyosan valami francia vagy talián portája, — tán csak ad valamit.

És miután a kulcsot néhányszor eredménytelenül megforgatta, kopogni kezdett. Mire aztán felpattant az ajtó s egy fiatal úr ugrott ki belőle.

— No ez mégis határtalan szemtelenség! lóduljon a pokolba! — rivall rá a kéregetőre.

— No, hallja maga *Klosett úrfi*! — méltatlankodott a kéregető, — az még sem szép dolog, hogy úgy elkergeti az embert. Tudom, hogy ha az öreg *nagyságos Klosett* urat találom itthon, az bizonyosan adott volna valamit.

Hangulat csere.

259

— Miért nem nősül ön tulajdonképen? Kár egy olyan emberért, mint ön!

— De hiszen én nős vagyok, Juliska kisasszony!

— Mit mond? Ön nős? Be kár!

Finom megkülömböztetés.

I. szobalány. Igaz, hogy bepereltem a volt vőlegényedet azért az öt forintért, a mit neki annak idején kölcsön adtál?

II. szobalány. Igaz. Tudod, nem az a rongyos öt forint bánt, hanem az a komizság tőle, hogy nem akarja megadni!

Utazó.

Vizkeresztől hamvazóig
Utazó a szerelem,
Női szivek ajtajánál
Kopogtatva ott terem.

Kínálgatja portékáit,
Író, művészt, katonát,
S szép vevőit ha becsapta,
Illan árkon-bokron át.

Pellendi Geza.

Kitérő válasz.

— Mondd csak, azzal a hölgygyel, a kivel az imént beszéltél, nemde hogy viszonyod van?

— A többi viszonyokhoz viszonyítva tulajdonképen nem igazi viszony.

Boszorkány.

Nem mese e kis eset,
Mert az bizony megesett.

Nem csak a legfelsőbb művelt tizezerek,
A nép is bajlódik szellemidézéssel.
A mi titokzatos és megfoghatatlan,
Az jól megegyezik paraszti ízléssel.
S ha mi szellemekkel játékot művelünk,
Mért ne játszanának a szellemek velünk?

Hogyha a betegség, gonosz szellem kinez,
Fájdalmunkban ugyan mit nem tudnánk tenni?
Hiszünk szunyogmájban, hangya-sárkányzsirban,
Ha a javasasszony reánk keni-feni,
S minél nagyobb annak boszorkányos hira,
Hiszünk és remélünk, nem tudva, hogy mire?

Hiába mondta azt híres Könyves Kálmán,
Hogy nincsenek sehol gonosz boszorkányok.
Mert azt jobban tudja a föld szegény népe
Tudják az epedő szép szerelmes lányok.
Hány jó édes anya a keresztet hányja,
Mert van szép megrontott-babonázott lánya.

S ha az uri nép közt, — mily gyakori eset! —
Az ilyen megrontás, ígézet megesik,
A szép selyemruhás asszonyok, leányok
A jövendőmondót bizony fölkeresik.
A kártyavetéshez annál nagyobb jussa,
Ha van csodamondó szakála, bajusza.

Én ismerek ilyen pödrött bajszu asszonyt.
Hiába körözték; — ah, dehogy is csaló!
Az a boszorkányok félelmes mestere,
A híres szegedi nemzetségből való.
A mikor kereste a kegyetlen törvényt.
Elröpült a seprőn; — elnyelte az örvényt.

Sűrű köd előtte, — sűrű köd utána, —
Alakot változtat; — biz ez nagyon fura!
És egy nagy városban, — annak is a szélén —
Egyenest rá akadt Kása János úrra.
És elmondja titkon, mi a mestersége.
Épen nagyon beteg János felesége.

A hiszékeny Kása, — mert a hit az első, —
A beteg asszonynak áldottlelkű férje,
Könyörög: mentse meg drága feleségét,
Nem sajnálja, bár a fél vagyonát kérje!
S nem látja, hogy béna a boszorkány karja.
Hát azt gyógyítani miért nem akarja?

Olesó a tudomány. — A javasasszonynak
Csak négy ezüst forint, és több annál nem kell.
Hogy társaloghasson a hús temetőben
Titkos jó füvekkel és rossz szellemekkel.
Meg is tudja tőlük, — minden szellem nagy böcs, —
Hogy az asszony baja, százötven meg egy — görcs.

Százötven ördögöt százötven forinttal
Jól megvesztegetni — természetes dolog.
Szegény Kása fizet — akár csak a köles,
S a pénzzel a banya rögtön — elpárolog.
Későn sóhajt János: óh én bolond hülye!
Mert a babonától jól megnőtt — a füle.

* * *

Régi gyermekjáték: farkas meg a bárány.
Ugyan ki nem tanul saját maga kárán?
Voltak s lesznek mindig csalfa vajákosok,
A míg élnek köztünk jó Kása Jánosok.
Itt a történetnek most az egyszer vége,
Szelleme lett biz ott János felesége.

Bor-Bál.

Még az is szent?

Nagyon vallásos volt az ispán, elküldte mindig a cselédeket a templomba. Egyik kurucz legénynek nem igen tetszett a sok templomba járás.

— Minden szentek napja van, Andris, a templomba!
— No, hál' Istennek, hogy egy kalap alá fogták őket!
El is ment. Nemsokára ismét egy szent ünnepe volt.
— Aztán Andris, ma templomba! — hallatszik az ispán parancsa.

— Már kérem átossággal, — mordul fel Andris, —
ha becsületes szent lett volna, a többi közé veszik; nem megyek biz én!

Az udvariasság az a művészet, mely megtanít bennünket, hogyan kell az emberek előtt letérdelnünk a nélkül, hogy bepizskolnók a nadrágunkat.

*

Minél többet tud valaki, annál kevésbé értik meg.

*

Egy szegény ördög többet remél, mint a mennyit száz Krózus megvalósíthat.

*

Azok keresik leginkább a tiszteletet, a kik elveszítették.

Nem kell bírónak.

Egyik zalamegyei falu híres volt arról, hogy mindenki jól tud ott elemelni. Sorra hordták is őket ülni Zalaegerszegre. A haza került embernek aztán több becsülete volt otthon, mert tapasztalt ember számba ment. Egyszer bíróválasztás volt. Már meg is állapodtak a személyben, hogy ki lesz a bíró. Derék, jóra való ember. Ekkor csak feláll egyikök:

— Kendtek nem tudnak semmit. Bíró?! Hát tudják azt, hogy a jelöltjük nem is ember, hisz nem is ült Zalaegerszegen.

Ez az érvelés győzött. Nem is lett belőle bíró.

Ellentét.

Régi nóta, régi monda:
«Szemesnek áll a világ! —
Milliókat összeverni
Csakis az tud, a ki lát!»
Szép elmélet, ám a való
Tagadja ezt kereken,
Mert itt boldogulni csupán
Az tud, a ki — szemtelen.

Ráth Gyula.

Ellenbizonyíték.

Hölgy. A fecsegés a női nem kiváltsága; ezt már a természet így rendezte el, hát nem változtathatunk rajta!

Ur. Bocsánat, vannak kivételek! A kanári madarak közül például csak a hímek énekelnek, a nőstények pedig befogják a szájukat.

Budapest, B. D. Készséggel nyitnánk ajtót a szép versnek, ha lapunk iránya útját nem állaná; így legföljebb Istók szomszéd portáján tarthatjuk keresztviz alá. — *Kolozsvár, P. G.* Kettejét a közlendők közé tettük. — *Budapest, G. Ö.* Gyöngye vers az, a mely arra szorult, hogy a névalírásban humor legyen. Most tegyen róla inkább, mint később, a mikor nehezebben fog menni. Egy híján mind besoroztuk. — *Budapest, R. Gy.* Egyikből is, másiból is válogatunk. A kéreztett cikk nem lapunkba való volt. A hiányt pótolni fogja kiadóhivatalunk, mihelyt czimét beküldi. — *Anti.* Válogatunk bennök. — *Budapest, M. J.* Csinos tárczaezikk; de nekünk történetre van szükségünk, nem csevegésre. A kéziratot egy ideig megőrizzük.

A es. kir. szab. adriai biztosító társulat Triestben e hó 3-án tartotta meg rendes évi közgyűlését. Az előterjesztett igazgatósági jelentés első sorban meleg hangon emlékezett meg a röviddel ezelőtt elhunyt báró *Reinelt S. E.* igazgatósági tagról, a ki negyedszázadon keresztül vett tevékeny részt a társulat igazgatásában. A 61-ik (1899.) üzleti év alakulására vonatkozó számadatok közül a következő fontosabbakat emeljük ki. Az *életbiztosítási ágazatban* az 1899. évben kötött biztosítási ügyletek 31.021.684 korona biztosított tőkére és 100.974 korona járadékösszegre rugnak. A biztosítási állag 1899 december végével 205 millió korona tőkét és 538.639 korona járadékot tüntet ki. A díjbevétel 8.946.702 koronát teszen, míg a halál- és elérési esetekben teljesített fizetések 3.987.538 kor. igényeltek, s ezenfelül függő károkra 769.887 korona lón tartalékba helyezve. Ezen ágazat díjtartaléka és díjártételei 53.643.679 koronára rugnak. Az *elemi (tűz- és szállítmány)* biztosítási ágazatok díjbevétele 17.550.045 koronát tett ki, viszontbiztosításokra 7.876.417 korona lón ki adva és kárfizetésekre — a viszontbiztosítókat illető rész levonása után — 6.746.165 korona fordított, míg függő károkra 989.040 korona lón tartalékba helyezve. E két ágazat díjtartaléka 10.125.294 koronára rug. A *tűzbiztosítási ágazat* 1899-ben ép úgy, mint csaknem mindegyik bel- és külföldi társaságra az adriai biztosító társulatra is felette kedvezőtlen volt és a végeredmény kedvező alakulása az egybegyűjtött tartalékok kamatai és az életbiztosítási mérleg kedvező eredményének tudható be, 100.000 korona adótartalék levonása után fenmaradó 1.002.488 korona nyeresémből 200.000 korona az életbiztosítási ágazat külön nyereségtartalékának utaltatik át, mely ily módon 2.000.000 koronára emelkedik és osztalék czimén — mint az előző évben — részvényenkint 150 korona kerül elosztás alá. A társulat tartalékai több mint 62 millió koronát tesznek, a melyből a díjtartalékra (saját számlára, tudniillik a viszontbiztosítási rész levonásával) 55.226.356 korona, a nyereségtartalékokra 6.363.186 korona és az árfolyam ingadozási tartalékra (a tőke elhelyezéseknek 1899. évben beállott jelentékeny értékevesztés levonása után) 989.978 kor. esik. Báró *Reinelt*, a trieszti kereskedelmi kamara elhunyt elnöke helyébe ezen kamara első alelnökét: *Dimmer Ferenczet* választották be a társulat igazgatóságába.

Szt.-Lukácsfürdő

téli és nyári gyógyhely Budapesten. Nagy kénes iszapfürdő, melynek 520 □ méter nagyságu természetes forrás medenczéiben az ásványviz naponként négyszer megújul. Mindennemű gyógy- és üdítő fürdők. Kitünő szállodák. Vendéglő saját üzemben. Olesó árak. Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

A Jog, Törvény és Igazság!!!

fénykorában is, tisztelettel kérem a nagyérdemű közönséget, hogy méltóztassék becses rendelményeivel, vagy látogatásával üzletemet felkeresni, mert elvem még mindig jó minőségű árut **olcsó árért** szállítani.

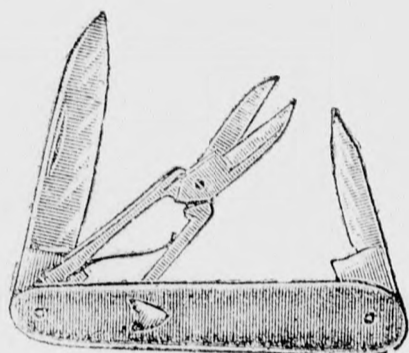
Ezen alant elősorolt árukat vidékre utánvétellel szállítom. Tömeges megrendelést kér

FELDMANN ANTAL verseny-bazára

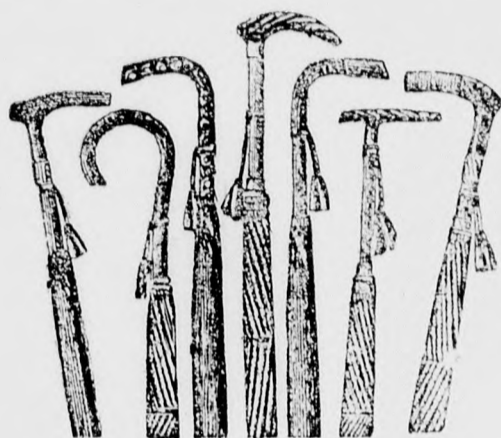
Budapest, VII. ker., kerepesi-ut 50.

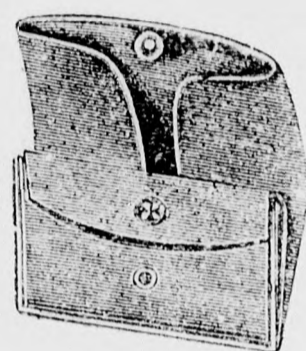
Francia email mellgomb 1 garn. 3 drb 50 kr.

Sollingeni acél zsebkés ollóval drbja 1 frt.

Graziosa esőernyő férfi vagy nő részére tiszta selyemből drbja 2 frt.

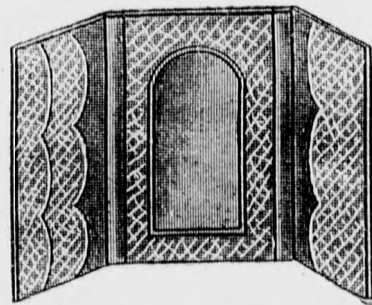
Korona-erszény egy darab bőrből készítve drbja 50 kr.

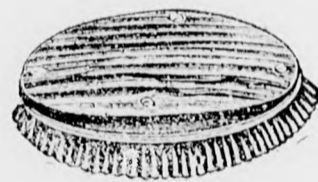
Evőkanál mely soha nem sárgul drbja 15 kr.

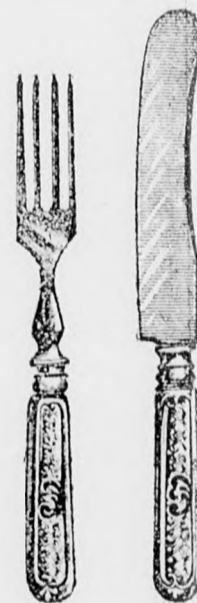
Francia email kezelő-gomb párja 50 kr.

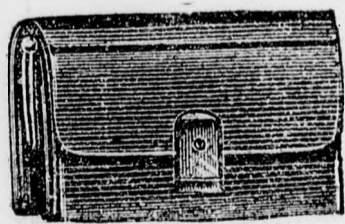
Névjegy tárcza finom bőrből fényképtartóval drbja 85 kr.

Hajkefe a legjobb minőségű tiszta sörtéből drbja 1 frt.

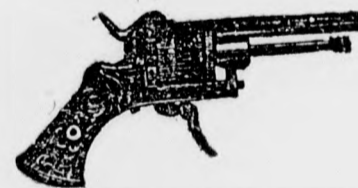
Ujdonság!! a legtartósabb evőeszköz a világon az egész egy darab acélből készítve párja 50 kr.

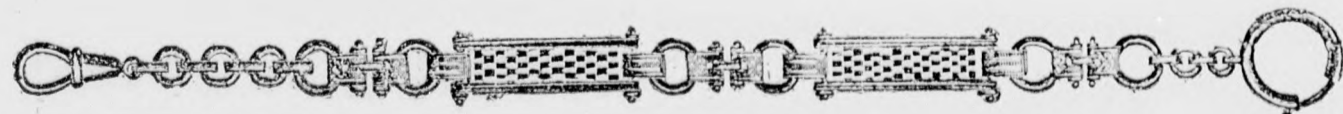
Női pénztárca a legtartósabb bőrből 50 kr, egész finom minőségben drbja 1 frt.

Valódi tajték szivar vagy cigarettaszipka drb 50 kr.

Lüttichi acél revolver a legjobb minőség 7^{m/m} 2.50, 9^{m/m} 3.50, 12^{m/m} 4.50, valódi angol buldog revolver finoman nikellezve 7^{m/m} 3.50, 9^{m/m} 4.50, 12^{m/m} 5.25.

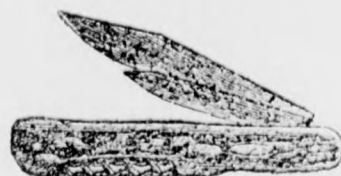
Valódi amerikai double óraláncz finom lecsüngővel drbja 1 frt ugyanaz FF. nickelből szintén 1 frt.

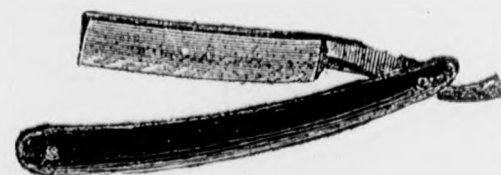
Angol fapipa drbja 50 kr.

Valódi tajték szipka borostyán szopókával bőrtokban drbja 1.50 kr.

Acél zsebkés dugóhuzóval drbja 50 kr.

Sollingeni acél beretva a legfinomabb minőségben drbja 1.50 kr.

Magyar királyi államvasutak.

Érvényes 1900 május hó 1-től.

A vonatok indulása Budapest ny. p. udvarról.

Dél előtt				Dél után			
vonat-szám	óra	perc	vonat-neme	vonat-szám	óra	perc	vonat-neme
102	1 00		kel.ost. expr. v.	6104	12 05		sz.v.
				172	12 15		«
110 ¹⁾	5 15		kiál.ex.	136	12 25		«
166	5 55		sz.v.	146 ²⁾	12 10		«
124	6 15		«	4106	12 50		«
102	6 35		«	174	1 15		«
102	6 45		«	104	1 45		gy.v.
168	6 55		«	4108 ³⁾	2 05		sz.v.
012	7 05		v.v.	126	2 15		«
402	7 30		gy.v.	176	2 20		«
106	8 00		«	704	2 30		gy.v.
708	8 15		«	144	2 35		sz.v.
712	8 30		sz.v.	4104	2 40		«
142 ²⁾	8 45		«	720	2 45		«
170	9 15		«	6002	2 55		«
116	9 25		«	186 ³⁾	3 20		«
				716	4 25		«
				178	4 30		«
				108	4 45		gy.v.
				138	4 50		sz.v.
				148 ³⁾	5 45		«
				180	6 00		«
				140	6 20		«
				710	7 00		«
				4112	7 10		v.v.
				6014	7 20		«
				182	7 40		sz.v.
				128 ⁴⁾	7 50		«
				154 ³⁾	8 20		«
				218	9 05		tv.szsz.
				184	9 25		sz.v.
				118	9 35		«
				706	10 10		gy.v.
				188 ³⁾	10 20		sz.v.
				152	10 40		«
				902 ⁵⁾	11 20		keleti
				702 ⁶⁾	11 30		kel.ost. expr. v.

1) Közlekedik június 1-től minden csütörtökön.
 2) « ünnep és vasárnap május 15-től.
 3) « ünnep és vasárnap máj. 15-től szept. 15-ig.
 4) « június 1-től.
 5) « minden kedd, csütört. és vasárnapon.
 6) « minden szerdán és szombaton.

A vonatok érkezése Budapest ny. p. udvarra.

Dél előtt				Dél után			
vonat-szám	óra	perc	vonat-neme	vonat-szám	óra	perc	vonat-neme
701 ¹⁾	12 50		kel.ost. expr. v.	171	12 55		sz.v.
161	4 40		sz.v.	141 ³⁾	1 15		«
163	5 40		«	703	1 25		gy.v.
151	6 20		«	103	1 50		«
101	6 30		«	173	1 58		sz.v.
165	6 40		«	175	3 05		«
117	6 50		«	6001	3 15		«
709	7 15		«	135	4 00		«
4113	7 25		v.v.	185 ³⁾	4 10		«
217	7 35		tv.szsz.	6103	4 20		«
167	7 45		sz.v.	4103	4 35		«
1011	7 50		v.v.	145 ¹⁾	5 25		«
139 ²⁾	8 10		sz.v.	177	5 45		«
713	8 25		«	115	6 05		«
4101	8 35		«	179	6 50		«
127	8 45		«	711	7 00		«
169	10 10		«	107	7 25		gy.v.
715	10 55		«	707	7 40		«
143	11 05		«	147 ³⁾	8 05		sz.-v.
				4105 ³⁾	8 15		«
				181	8 25		«
				125	8 45		«
				105	9 00		gy.-v.
				1401	9 25		«
				4111	9 35		v.v.
				719	9 58		sz.v.
				183	10 05		«
				153 ³⁾	10 20		«
				137	10 35		«
				109 ⁵⁾	10 45		kiál.ex.
				101	11 00		kel.ost. expr. v.
				6013	11 10		v.v.
				901 ⁶⁾	11 20		keleti expr. v.
				123	11 30		sz.v.
				187 ³⁾	11 45		«

1) Érkezik minden hétfőn és csütört.
 2) Közlekedik június 1-től.
 3) « ünnep és vasárnap május 15-től szept. 15-ig.
 4) « ünnep és vasárnap május 15-től.
 5) Érkezik június 1-től mind szerdán.
 6) « minden kedd, csütörtök és szombaton.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, szines címképpel 1 frt 50.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felveteli irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,

Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

Ugyanott minden bel- és

külföldi lap részére hir-

detések a legjutányosabb

árak mellett eszközöl-

tetnek.

Ajánlva a nagymélt. Földmivelésügyi m. kir. miniszterium 1957/93. magas rendeletével.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeknek tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek legelegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói és szerb kir. udv. szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Pontos címre ügyelni tessék.

Árjegyzéket készséggel küld.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Hirdetések

e lap részére csak a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,
Szervita-ter 8. sz. alatt
vétetnek fel.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen

Átdolgozta

BAROTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
1 " " " faragott 150 "
1 " " angol stýlben 170 "
1 " " oszl. faragott 190 "
1 " " igen finom, ba-

roque stýlben, valódi belga
bleu-márvánnyal 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stýlben, matt, kredencz, pohárszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszővet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszeren el lehet játszani a legszebb és legújabb magyar vagy bárminő más tetszés szerinti nótát, korlátlan számban, minden zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alaku 24 kor.

A kóták darabja (ércből) 60 fillér.

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-
tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, csi-
terák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hang-
szerről kívántatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körút sark.)
Zenepalota.